

ΤΗ ΚΖ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ πρωτομάρτυρος Στεφάνου τοῦ διακόνου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Συμπληρωθεῖσα κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ Μηναιῖου
δι' ἀνεκδότων χειρογράφων

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεριπτάμενος, ὁ τῶν ἀρρήτων μύστης, τῶν Μαρτύρων ὁ πρῶτος· εἶδεν ἅπερ εἶδεν ἄλλος οὐδεὶς, δόξαν θεῖαν καὶ ἄρρητον· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν, παρεστῶτα τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς.

Πρὸς θεωρίαν τῆς ἄνω, θεοφανείας ἀρθείς, ὁ ὑψηλόνομος μάρτυς, τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν ἄφραστον ἐκείνην δόξαν ἰδὼν, ἐδοξάσθη τὸ πρόσωπον, ὑπὲρ τὸν πάλαι Μωσῆα ἐν τῷ Σινᾷ τὰ ὀπίσθια ἰδόντα Θεοῦ.

Στέφανος χάριτος πλήρης τε καὶ δυνάμεως, καὶ τῆς Θεοῦ σοφίας, ἐραστής ἐκμιμεῖται, τὸ πάθος τοῦ Κυρίου· εὐχόμενος γάρ, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενος, γονυκλιτῶν ἀνεβόα πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ τῶν λιθολευστούντων αὐτόν.

Πλήρης χάριτος θείας τε καὶ δυνάμεως, ὁ Διακόνων πρῶτος, ἡ ἀρχὴ τῶν Μαρτύρων, σήμερον ὑμνεῖσθω ἐν ἱεροῖς ἐγκωμίαις· πρεσβεύει γάρ, Χριστῷ τῷ πάντων Δεσπότη καὶ Ποιητῇ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος β΄.

Ἄγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε· τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε, δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριο τὸν πανοικτίρμονα.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα, τετέλεσται σήμερον! Παρθένος τίκτει, καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· ὁ Λόγος σαρκουῖται, καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Κλῆμα τῆς νοητῆς, ἀναδειχθεὶς ἀμπέλου, καὶ ὄριμος ὡς βότρυς, Στέφανε προσηνέχθης, λαμπρῶς τῷ Γεωργῷ Θεῷ.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Ἄνθεσι λογικοῖς, δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, τὸν ἐκ Θεοῦ στεφθέντα, καὶ χάριτος πλησθέντα Στέφανον ἀναδήσωμεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἄθροισμα τῶν πιστῶν εὐθράνθητι· ἰδοὺ γάρ, θεόπλοκος ἐπέστη, τῇ Ἐκκλησίᾳ χάρις ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος.

Δόξα.

Ἰθυνον τὰς ἡμῶν εὐχὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, καὶ δίδου στεφανῖτα, τῇ σῇ τιμῶσῃ ποιίμνῃ, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦλον θεουργικῶς, φορέσας ἐκ Παρθένου, Ἄδὰμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον**
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα,
ἰστῶμεν στίχους η΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ δρακί συνέχων, πάντα γῆς τὰ πέρατα, ὡς βρέφος ἀρτιγενὲς ὁρᾶται νήπιον, ὃν Στέφανος γνοὺς Θεόν, σάρκα λαβόντα βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν, ἐκήρυξεν ἐμφανῶς, ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς καθεζόμενον· οὗτος ὃν ὁρᾶται βρέφος, πάντων πέλει Κύριος, καὶ Δεσπότης τοῦ Κόσμου, καὶ Θεὸς Πατρὶ συνάναρχος. **(δίς)**

Βαβαὶ τῶν σῶν Μυστηρίων Χριστέ! πῶς τῇ σῇ γεννήσει, Στεφάνου τὴν ἄθλησιν, ὡς στέφανον εὐπρεπῆ φέρων προσήρμοσας; δεικνύων ὡς Βασιλεύς, τὸν Ἀρχιστράτηγον ἔχειν ἐπόμενον· Μαρτύρων ὡς ὑπαρχὴν, τοὺς ἐκτελοῦντας αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον· ὥσπερ ἀπαρχὰς προσφέρειν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, δι' ἧς τύχοιμεν πάντες, οἱ πιστοὶ τῆς βασιλείας σου.

Σήμερον πιστῶς ἠθροίσθημεν, μονασταὶ μιγάδες, τὴν σεπτὴν σου κοίμησιν, τελέσειν χαρμονικῶς, πρώταθλε Στέφανε, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῶ, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ὡς στέφανον πλέκοντες· ὃν πρόσδεξαι εὐμενῶς, καὶ θεαρέστως βιοῦν καταξίωσον, τοὺς ἐν τῇ σεπτῇ Μονῇ σου, εὐλαβῶς τελοῦντας σου, τὴν ἐτήσιον μνήμην, τὴν Χριστὸν Θεὸν κυρύττουσαν.

**Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Πρωτομάρτυρος, ἐκ τοῦ Μηναίου.**

ᾠχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος, ὄφθης Στέφανε, διαδοθείσης τῷ σώματι, τῆς ἔνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι· δι' ἧς ἔτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας, οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγόντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοι γεγόνασιν· ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωηφόρῳ· οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσηύχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος· οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σοὶ τὸ πνεῦμα, τὸ ιερώτατον Στέφανε.

Συνελθόντες φιλέορτοι, μυστικῶς τὴν ἐτήσιον καὶ σεπτὴν πανήγυριν ἑορτάσωμεν, τοῦ Πρωτομάρτυρος σήμερον· ἐν ταύτῃ λαμβάνοντες, ἰαμάτων δωρεὰς τῶν σεπτῶν χαρισμάτων αὐτοῦ, καὶ βοήσωμεν· ἀξιώμνητε Μάρτυς ἐκδυσώπει, λυτρωθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος β΄. Ανατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπὲρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνηθισμένος. Ἄλλ' ὧ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ἁσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες, εἴπωμεν· Ὁ σοφία καταγλαῖσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· καὶ σου ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἀγνῆς, ἡ πολυθεΐα τῶν εἰδώλων κατήρηται. Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, αἱ πόλεις γεγένηται· καὶ εἰς μίαν Δεσποτείαν Θεότητος, τὰ Ἔθνη ἐπίστευσαν. Ἀπεγράφησαν οἱ

λαοί, τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, ὀνόματι Θεότητος, σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. Μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὸ ἐξῆς.

Προκείμενον. Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς ος´ (76).

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος´ 14-15)

Στίχ. α´. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. (ος´ 15)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. β´. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (ος´ 11)

Τίς Θεὸς μέγας...

Στίχ. γ´. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. (ος´ 12)

Τίς Θεὸς μέγας...

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα (στ´ 1-7).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥξανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα (στ´ 8-15).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστηναὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέ-

γοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκίνησάν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησάν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα (ζ' 2-5, 47-60).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραὰμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρὰν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· ἔξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω. τότε ἔξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρρὰν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός, καὶ ἐπηγγείλατο δοῦναι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν αὐτὴν καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ μετ' αὐτόν, οὐκ ὄντος αὐτῷ τέκνου. Σολομῶν δὲ ᾠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, καθὼς ὁ προφήτης λέγει· ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα; Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὓς νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγένησθε. Οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεφωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη. Σαῦλος δὲ ἦν συνευδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄. Τῆς ἑορτῆς. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, σήμερον προφητικῶς εὐφραίνεσθωσαν. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ καθημένοις γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξατο αὐτόν, Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον ἀναξίους χεῖλεσιν, ἀγγελικῶς προσάξωμεν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· ἦλθε ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· ἦλθεν ἔσωσεν ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός. Κυπριανοῦ.

Ἀθλοφορικὸν στέφανον, τῷ πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ στέψωμεν, ἐκ λογικῶν ἀνθέων· αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων, προητοιμάσεν ὁδόν· καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα, ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς, ἀαφγμένους θεωρῶ· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός.

Ὁ αὐτός. Ψαλλόμενον ἐν τῇ Μονῇ Κωνσταντινουπόλεως.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ τοῦ Κωνσταντίνου ἱερὰ Μονή, ἀγάλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφωροῦσα, ἐόρταζε Στέφανον τὸν Πρωτομάρτυρα καὶ πρῶτον ἐν διακόνοις· κόλποις κατέχουσα ὡς θησαυρόν, τὴν πανόλβιον δεξιάν αὐτοῦ, τοῦ ἱεροῦ λειψάνου· ἀπόλαβε τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα, καὶ βλέπε μετὰ πίστεως, καταράσσοντα τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι ἀνάκραζον· Κύριε, δόξα σοι.

ᾠχος πλ. α΄.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε καὶ Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα· σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεφγμένους, ἐν τῷ σταδίῳ ἐστῶς· καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός, διό, ὡς Ἄγγελος ἐκλάμπας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· Μὴ στήσης αὐταῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην, Καὶ νῦν αἴτησαι, τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε, ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ᾠχος β΄. Ἀνατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότη τοῦ παντός, τεχθέντι ἐπὶ γῆς, Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται, οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος, ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνηθισμένος. Ἄλλ' ὦ φιλομάρτυρες δεῦτε, τὰ τῶν ὀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι, τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα, καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλλοντες, εἴπωμεν· Ὁ σοφία καταγλαῖσθεις, καὶ χάριτι τὴν ψυχὴν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ἄγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχέ· δυσωπήθητι, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν

Σωτήρα Κύριον τὸν ἀναμάρτητον.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοίγη, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, ἐπαξίως τιμήσωμεν· οὗτος γὰρ ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων, ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπολίτα, Χριστοῦ θεράπον μακάριε, πρεσβείαν ποιήσον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν, σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο, ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Σπηλαίῳ παρώκησας, Χριστέ ὁ Θεός, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ Κήρυγμα καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις ἐθαύμαζον, βοᾶσαι καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει Σου μόνη Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις μαρτυρικῶν ἀπαρχῆ, ἀγωνισμάτων καὶ λαμπρὸν ἀκροθίνιον· τρανῶς γὰρ κηρύττων ὄφθης τὸν ἐκ Παρθένου σεπτῆς, ἐκτμηθέντα λίθον τὸν ἀκρόγωνον Χριστὸν καὶ τοῖς λίθοις, καταχωνύμενος ἔχαιρες, ὧν ἐπιβαίνων, οἶονεὶ ἐπὶ κλίμακος καὶ μετάρσιος, γεγονὼς τεθεώρηκας, στέφανον σοὶ ὁμώνυμον, δεικνύοντα Στέφανε, τὸν Εὐεργέτην ἐστῶτα, ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως. Ὅν νῦν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Δόξη στεφανωθείς καὶ τιμῆ καὶ Βασιλείας κοσμηθεὶς διαδήματι, Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, ὡς ἀπαρχὴ γεγονὼς, τῷ Δεσπότη πάντων προσενήνεξαι,

Χριστῷ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως Στέφανε, Ὅν ἰκετεύων, τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντάς σε, καὶ τῇ θεία σου, παρεστῶτας νῦν Λάρνακι, δόξη τῇ σῇ στεφάνωσον, κινδύνων ῥυόμενος καὶ θεραπεύων τὰς νόσους καὶ χαλεπῶν ἐξαιρούμενος, παθῶν καὶ τῷ κόσμῳ ἐξαιτούμενος εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Πίστει τοὺς τῷ παιδρῷ σου Ναῶ καὶ σεβασμίῳ, προσιόντας ὑπόδεξαι, καὶ πόθῳ προσερχομένους καὶ διαθέσει ψυχῆς, τῇ σεπτῇ σου θήκη παρεδρεύοντας, παθῶν ἀπαλάττων καὶ νοσημάτων θεραπείου καὶ εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς καὶ λαμπρότητος, τούτους ἔμπλησον, παναοίδιμε Στέφανε, ἔμψυχον γὰρ στεφάνωμα σὲ πάντες κεκτήμεθα, ἀγιοσύνη καὶ αἴγλη, ἀγγελικῇ φαιδρυνόμενον Χριστὸν δυσωποῦντα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. β΄.**

Ἀνατολίου. Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, καὶ ἐν Διακόνοις Στέφανε μακάριε· τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶν τὸ καύχημα, ἡ δόξα τῶν δικαίων. Τοὺς τὴν σεπτὴν σου ἐορτάζοντας μνήμην αἴτησαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν λαβεῖν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς. Ὁ αὐτός.**

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀγάλλονται σήμερον· σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ Κτίσις, διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· ὅτι πᾶσα πλάνη, τῶν εἰδώλων πέπαιται, καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.**

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων πρωτόαθλε Στέφανε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Τό· Θεοτόκε Παρθένε ἐν τῇ ἀγρυπνία. Ἦ·**

Καὶ νῦν. **Τῆς ἐορτῆς.**

Ἦ γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ, τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν, τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφέ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμος τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα. ᾠμοιον.

ᾠς δῶρον ἐκλεκτόν, καὶ θυσίαν ἀγίαν, προσήγαγες σαυτόν, δι' ἀθλήσεως θείας, Ἀπόστολε Διάκονε, τῷ τεχθέντι ὡς νήπιον, καὶ συνάψαντι, τοῖς ἑαυτοῦ γενεθλίοις, τὴν σὴν ἄθλησιν· ἦν ἐορτάζοντες πόθῳ, ὑμνοῦμέν σε Στέφανε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. ᾠμοιον.

Ἐτέχθης ἐν σαρκί, ὁ Ὑπέρθεος Λόγος, Σπηλαίῳ Βηθλεέμ, ἀναπλάττων τὸν κόσμον, ἐκ Κόρης ἦν ἀνέδειξας, Θεοτόκον ἀκήρατον. Ὅθεν Δέσποτα, τὸν σὸν ἀπόρρητον τόκον μεγαλύνοντες δοξολογοῦμεν Οἰκτίρμον, τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα τῆς διανοίας σου, καὶ τὸ ἀκλόνητον τῆς παρρήσιας σου, κατανοοῦμεν οἱ πιστοί, ἐν θαύματι ἐξεστηκότες· πῶς ἐν ὕλῃ σώματος, ἐθεάσω τὰ ἄϋλα; πῶς λιθολευστούμενος τῷ Θεῷ ἔπεμπες; διό σοι καὶ ὠδὰς εὐφημοῦντες, αἶνον Χριστῷ ἀναβοῶμεν.

Δόξα. ᾠχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λίθοις βαλλόμενος, ἀπεριτρέπτῳ νοῖ ὡς ἔμπλεως χάριτος, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἐβόησας Στέφανε· Δέξαι νῦν τὴν ψυχὴν μου, Ἰησοῦ Ζωοδότα, ἄφεςιν δὲ παράσχου, τοῖς πικροῖς φονευταῖς μου· διό σε μακαρίζομεν, Πρωτομάρτυς ἔνδοξε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς. ᾠμοιον.

Περσόθεν ἀφίκοντο, ὑπὸ ἀστέρος λαμπροῦ, καλῶς ὠδηγούμενοι, οἱ τῶν Περσῶν Βασιλεῖς, καὶ δῶρον τὸ τρίϋλον, ἔφερον σοι τεχθέντι, ἐξ ἀχράντου Παρθένου· ἄνωθεν δὲ Ἀγγέλων, οἱ χοροὶ ἀνεβόων· Δόξα ἐν ὑψίστοις, τῷ ἐν γῆ νηπιάσαντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. Ἄλλ' ὃ τρισμάκαρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἠξιώθης κατιδεῖν τοῖς νοεροῖς σου ὀφθαλμοῖς, ἀνοιγέοντας οὐρανοὺς, Στέφανε πρώταθλε σοφέ, τῶν Ἀποστόλων συμμετοχε καὶ συμπολίτα, ἐστῶτα τὸν Υἱὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός, ἀγγὴ τῇ θεϊκῇ σε πιστούμενον· ὅθεν θεόπτην δεύτερον τιμᾷ σε, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ Διάκονε, αὐτὸν δυσώπει, ὡς παρρησίαν ἔχων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, ὁ ὑπερούσιος Θεός, μορφωθείς τὸ καθ' ἡμᾶς, ἀναλλοιώτως ὑπὲρ νοῦν διπλοῦς τῇ φύσει ὠράθης ἐκ τῆς Παρθένου· ὅθεν στρατιαί, αἱ τῶν ἀγγέλων Σωτήρ, ὕμνον τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου· δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες, τῷ ὀρωμένῳ ὡς νήπιον, καὶ ἐν τῇ φάτνῃ, ἀνακειμένῳ, διὰ πολλὴν ἀγαθότητα.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα΄ 12-19).
(Ζῆτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων

διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ̄ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Πρωτοάθλου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Διακόνων θεοπρεπῶς, ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον, ἐτρένωσας Στέφανε· καὶ πρῶτος τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον ἀνύσας, τῶν θεοκτόνων Ἑβραίων, τὸ φρόνημα ἤσχυνας· καὶ νῦν Χριστῷ παριστάμενος, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Οἱ Κανόνες· ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς στ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η΄.

**Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς τοῦ κυρίου Κοσμᾶ,
φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε·
Χριστὸς βροτωθεῖς, ἦν ὅπερ Θεὸς μένη.**

ᾠδὴ α΄. ᾠχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χριστὸς** γεννᾶται· δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρα-
» νῶν· ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς· ὑψώθητε. Ἄ-
» σατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀ-
» νυμνήσατε λαοί· ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός· ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὄν ἐποίησε, κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου, θείας ἀγνῆς, ὅλον οὐσιούται, ἀληθεία σαρκωθεῖς· ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος και Δύναμις, Υἱὸς ὧν τοῦ Πατρὸς και ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεὸς δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῆ, και ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἰππον και ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν Πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐνδόξως στεφανώσωμεν· και θεῖα στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ἄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, και τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης ὑποποιὸν ταπεινώσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, και προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης· και ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστός, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

**Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Ἄσμασι τὸν πρῶτον τῶν Μαρτύρων εὖ στεφανώσω».**

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἄκτινοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος, ὑπερφυῶν ἄθλων, και στερῆρᾶς ἀθλήσεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώτισον, παρεστῶς τῷ Δεσπότη, στεφανηφόρος πανόλβιε, Στέφανε Μαρτύρων στεφάνωμα.

Σταδιοδρόμων ἀπαρχὴ γενόμενος, και ἀκροθίνιον, μαρτυρικοῦ στέφους, καθορᾶν ἠξιώσαι, τὸν Ἀθλοθέτην ἐνδοξε, δεξιᾷ ζωηφόρῳ, θεόπλοκόν σοι προτείνοντα, στέφανον θεσπέσιε Στέφανε.

Μόνος ὑπάρχων θησαυρὸς χρηστότητος, Σῶτερ ἀνέδειξας, ἐκ τῶν τῆς γῆς κόλπων, θησαυρὸν πολῦτιμον, πλοῦτον μὴ δαπανώμενον, ἀναφαίρετον ὄλβον, περιουσίαν ἀνώλεθρον, Στέφανον τὸν σὸν Πρωτομάρτυρα.

Ἄγγελομόρφῳ προφανῶς λαμπρότητι, καταυγαζόμενος, Ἀγγελικοῖς ὕμνοις, Πρωτομάρτυς Στέφανε, και Διακόνων πρόκριτε, κεκρυμμένος ὡς ὄφθης, ἀξίως ὄντως τετίμησαι, ἐνδοξε Μαρτύρων ἀγλαῖσμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα δι' ἡμᾶς Πανάμωμε, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον, τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, ὡς παρθενίας σκῆνωμα καὶ δοχεῖον ἀγνείας, καὶ τέμενος καθαρότητος, Δέσποινα τοῦ κόσμου Θεόνυμφε.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται· δοξάσατε.
Καί· Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης.

Ῥδὴ γ'· Τῆς ἐορτῆς. Ἦχος α'· Ὁ Εἰρμός.

» **Τῷ** πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρ-
» ρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,
» σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσω-
» μεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ
» Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, καὶ πρὸς φθορὰν κα-
τολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ
κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ Κύριε.

Σύμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῆ
σαρκὸς τῆς χεῖρω, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκὸς καὶ μείνας
Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰούδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαί-
νων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, καὶ
ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ῥδὴ γ'·
Ἦχος πλ. α'· Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Νομίμως ὡς Χριστοῦ στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους παρα-
ταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων
ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλω τῆς Χριστοῦ πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας
ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείου ὁ Πρωτομάρτυς,
τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κῆρυξ τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡς περ
ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιο-
φόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβά-
σεως· ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν
ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότητος βαλλόμενος.

Ἔτερος. Ὡδή γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἰερολόγος ἱερός, καὶ θεολόγος ἐδείχθης, συμπλεκόμενος Ἑβραίων τοῖς δήμοις, διελέγχων ἀσφαλῶς, τὴν τούτων ἀθεότητα, καὶ θεομάχον γνώμην, Στέφανε μάρτυς πανάριστε.

Τὸν Πρωτομάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Διακόνων τὸν πρῶτον, τὸν τοῖς Μάρτυσι τοῦ δρόμου τὴν νύσσαν, ὑποδείξαντα λαμπρῶς, Ἀγγέλων τὸν συνόμιλον, δεῦτε συμφώνως πάντες ὕμνοις, ἐνθέως τιμήσωμεν.

Ὁ κεκρυμμένος θησαυρός, ὑπὸ τὴν γῆν φανεροῦται καὶ τὸν κόσμον εὐωδίας ἐνθέου, καὶ πλουσίων δωρεῶν, τὴν Οἰκουμένην ἐπλησεν, ὁ τῶν Μαρτύρων πρῶτος, καὶ Διακόνων ὁ πρόκριτος.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ διὰ σοῦ τῆς κηρυχθείσης ἐμφρόνως ἐξανάστησον ὕμνεῖν, τὴν σὴν σεπτὴν πανήγυριν, καὶ σοῦ κατ' ἴχνος βαίνειν, Στέφανε μάκαρ ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἐδείχθης νοητή, ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, τῆς ἐν γῆ φανερωθείσης Παρθένε· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος εἰσελήλυθεν, ἐπὶ τὸ σῶσαι πάντας, τῆς ἀλογίας πανάχραντε.

Καταβασία. Τῶν πρὸ τῶν αἰώνων.

Καί· Νεῦσον πρὸς ὕμνους, οἰκετῶν Εὐεργέτα.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι, μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι. Μάγοι δέ, μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος, καὶ τῆ ὄντως σοφία συνανυψούμενος, τῶν Ἰουδαίων τὴν ἀχλὺν ἀπημαύρωσας, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν ἐχθρόν, ἀθλητικῶς καταβαλὼν, Μαρτύρων στέφανος ὄφθης. Ἀλλὰ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταῖς βροχαῖς ταῖς ἐκ λίθων καταρραίνόμενος, Πρωτομάρτυς Κυρίου ἐκαρποφόρησας, ἐν τῇ γῆ τῇ ἀγαθῇ τῆς καρδίας σου, τὴν ἀδαπάνητον τρυ-

φήν, ἣν ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, διό σε καὶ δυσωποῦμεν, σωθῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

ᾠχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνον ἐγέννησα φησί· τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα, ἄνανδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω υἱόν, ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν, ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις ὡς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη ἐκ τῆς Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς ἑορτῆς. ᾠδὴ δ΄.

ᾠχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ρ**άβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς
» Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, ἐξ ὄ-
» ρους ὁ αἰνετός, κατασκίου δασέος, ἦλθες σαρ-
» κωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄυλος καὶ Θεός. Δό-
» ξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Ὁν πάλαι προεῖπεν Ἰακώβ, ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε, ἦλθες προνομύσων πλάνην τρέπων, εἰς πίστιν θεοτερπῆ. Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαάμ, τῶν λόγων μνητὰς σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἐπλησας, ἀστήρ ἐκ τοῦ Ἰακώβ, ἀνατείλας Δέσποτα, Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· ἐδέξω δὲ προφανῶς, δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκω γαστρὶ Παρθενικῆ, κατέβης ὑετὸς Χριστέ, καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῆ στάζουσαι· Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, Σαβᾶ Μήδων πάσης γῆς, κρατοῦντες προσέπεσόν σοι Σωτήρ. Δόξα τῆ δυνάμει σου Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ δ΄.

ᾠχος πλ. α΄. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Κατήγορος κριτῆς τε καὶ ἄδικος, ὁ βροτοκτόνος καὶ πατήρ, τοῦ ψεύδους Στέφανε δείκνυται· ἀλλ' ἐαυτὸν ἀνατρέπει, τοὺς βρόχους καθ' αὐτοῦ τεκτηνάμενος.

Ὁ μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς, τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, καταπαλαίει ἀνδρείως, ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, ὁδοποιήσας ἐν ἡμῖν, τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, στεφανηφόρος χορεύει, τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, συνανατέλλουσιν Χριστέ, ὡς Ἐωσφόρον τὴν ἔνδοξον, τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, τῇ σῆ καταγλαΐξεις φαιδρότητι.

Ἄτερος. Ὡδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ῥεῖθρον ἡμῖν, σήμερον μύρου ἀνέβλυσεν, εὐωδίας κρήνη ἐκπεπόρευται, καὶ ποταμὸς θεῶν ἀγαθῶν, καὶ τρυφῆς χειμάρρους, ἐπέκλυσεν ὁ ἀοίδιμος, ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων, ὁ τῆς πίστεως πλήρης, καὶ δυνάμεως θείας καὶ χάριτος.

Ὡς ἱερά, καὶ φαιδροτάτη καὶ εὐσημος, ἡ ἡμέρα, ἡ τοῦ Πρωτομάρτυρος, πλήρης φωτός, καὶ πνευματικῆς, ὄντως εὐφροσύνης, τῇ Βασιλίδι ἐπέφανε, φυλάττουσα τὸ κράτος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ βαρβάρων τὸ θράσος διώκουσα.

Τὴν ἀγαθὴν κληρονομίαν ἀπειλήφας, ἐπαξίως Στέφανε μακάριε, ἔνθα Χριστός, ὁ παμβασιλεύς, σοὶ κατασκηνώσας· αὐτοῦ γὰρ ὄφθης Διάκονος, σημείων καὶ τεράτων, ἐκτελῶν τὰς δυνάμεις, καὶ παρέχων νοσοῦσι τὴν ἴασιν.

Ὁ ἀκλινής, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄσειστος, καὶ ἐδραῖος, στῦλος ἀνατέταται, ἀπὸ τῆς γῆς, ἕως Οὐρανοῦ, αἴγλη εὐσεβείας, φωτίζων πάντα τὰ πέρατα, ὁ Στέφανος ὁ μέγας, ἀληθείας ὁ κήρυξ, τῆς ἀθλήσεως ὄντως ὁ πρόβολος.

Θεοτοκίον.

Νέος Ἀδάμ, διὰ τὸν πρῶτον σὺ γέγονας, ἐκ Παρθένου, διὰ τὴν Προμήτορα, ὁ Λυτρωτὴς πάντων καὶ Σωτὴρ, κατὰ τοῦ θανάτου, Ζωὴ ἢ ὄντως ἀθάνατος· διό σε τὴν τεκοῦσαν Θεοτόκον εἰδότες, ἐπαξίως αὐτὴν μακαρίζομεν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί.

Καί: Γένους βροτείου, τὴν ἀνάπλασιν πάλαι.

Τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ ε΄.

Ἦχος α΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θεὸς** ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης
- » Βουλῆς σου τὸν Ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον,
- » ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς
- » ὀδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολο-
- » γοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι, ἀπεγράφης πειθήσας, καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἀμαρτίας, ἠλευθέρωσας Χριστέ· ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχεύσας, καὶ χοικὸν ἐξ αὐτῆς ἐνώσεως, καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἴδοὺ ἡ Παρθένος, ὡς πάλαι φησίν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε, Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει Παρθένος· δι' ἧς καταλλαγέντες, Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, Θεοτόκον κυρίως οὔσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ε'.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἔλαμψεν ὡς Ἄγγελος, ὁ Πρωτομάρτυς σου, τῶν οὐρανίων Χριστὲ ἀψίδων, γεγονὼς ὑπέρτερος, καὶ δόξης ἀρρήτου, ἐμφορηθεὶς Φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, τοῦ Πρωτομάρτυρος, τοῦ θείου ζήλου ἡ παρρησία· καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, πρὸς τοὺς θεοκτόνους, ἀνδρείως παρετάξατο.

Θηγόρου στόματος, νιφάσιν ἔβαλε, τοὺς μαιφόνους ὁ Πρωτομάρτυς· ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δέ, τῶν λίθων νιφάσιν, ὡς νικητῆς ἐστέφετο.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ὁ Πρωτομάρτυς ἐν ἀκινήτῳ, τοῦ Πατρὸς Θεότητι, ἐστῶτα καὶ δόξη, ἐν οὐρανοῖς τεθέαται.

Ἔτερος. Ὡδὴ ε'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἴνα τί με ἀπόσω.

Τῶν ἀνόμων Ἑβραίων, τὸ τῆς ματαιότητος, ὄντως συνέδριον, καρτερῶς ἐλέγξας, ὑπ' αὐτῶν θεηγόρε χωννύμενος, ταῖς βολαῖς τῶν λίθων, εἰς οὐρανοὺς ὡς νικηφόρος ἀνυψώθης τῷ πνεύματι Στέφανε.

Ὡς ὠραῖος ὡς ὄρθρος, κόσμῳ πεφανέρωσαι, Στέφανε ἔνδοξε, τὴν ἀγλὴν διώκων, καὶ δαιμόνων ἐλαύνων τὰ φάσματα, καὶ νοσοῦντων πάθη, καὶ ψυχικῶν ἀρρώστημάτων, θεραπεύων τὰ ἔλκη θεόπνευστε.

Νοερῶς σὺν Ἄγγελοις, Μάκαρ ἀγαλλόμενος, κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάζεις ὄντως, τῇ σῆ ἐπιδημία καὶ χάριτι, εὐωδίας μύρις, πνευματικοῖς εὐωδιάζων, καὶ κινδύνων καὶ ζάλης ῥυόμενος.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἰλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Καί· Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης.

Τῆς ἑορτῆς. Ὡδὴ Ϛ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

- » **Σ**πλάγγων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος
- » θήρ, οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ
- » Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διελήλυθε, φυλάξας ἀ-

» διάφθορον· ἥς γάρ, οὐχ ὑπέστη ρεύσεως, τὴν
» τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, γαστρὸς ὄν Πατὴρ, πρὸ Ἐωσφόρου γεννᾷ· τὰς ἡγίας δέ, ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ, τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· ῥάκει, σπαργανοῦται λύει δέ, πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδάμ, παιδίον φυράματος, ἐτέχθη Υἱός, καὶ πιστοῖς δέδοται· τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος, Πατὴρ καὶ Ἄρχων, καὶ καλεῖται, τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος· οὗτος, ἰσχυρὸς Θεὸς ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσία τῆς κτίσεως.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ C'.

Ἦχος πλ. α'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὁ κλεινὸς ταξίαρχος, τῶν Μαρτύρων, Στέφανος πιστοί, τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι, ἐκβεβηκῶς, τῇ θείᾳ δόξῃ ἀυγάζεται.

Μιμητῆς πανάριστος, χρηματίσας, Δέσποτα Χριστέ, τοῦ τιμίου πάθους σου ὁ Στέφανος, τοὺς φονευτάς, δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνου πράξεως, ἀμετόχους, φύλαττε Χριστέ, καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον, τοὺς ὑμνητάς, τῆς κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Παγκοσμίου γέγονε, σωτηρίας, Δέσποτα Χριστέ, ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, καὶ Μάρτυσι, θεοπρεποῦς, ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Ἔτερος. Ὡδὴ C'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγγέλων ὡς μιμητῆς, τῇ προαιρέσει γενόμενος, τὸ εἶδος ἀγγελικόν, ἐκτήσω μακάριε· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ περιπολεύων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσφζε.

Ῥημάτων μάκαρ τῶν σῶν, τῶν θεοπνεύστων ἡ δύναμις, ὡς ἦχος ὁ τῆς βροντῆς, τὰ ὧτα θεόληπτε, σαφῶς κατεβρόντησε, τὰ τῶν παρανόμων, καὶ τὰς ὄψεις ἀπημαύρωσε.

Τὴν δόξαν τὴν πατρικὴν, θεάσασθαι κατηξίωσαι, καὶ ταύτης τὸ συμφυές, ἀπαύγασμα Στέφανε, τῶν ἄθλων μηνύον σοι, τοὺς λαμπροὺς στεφάνους, θεηγόρε πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς ὁ μονογενής, ὁ καὶ πρὸ αἰώνων ἀόρατος, ἐσχάτων ἐφ' ἡμερῶν, πρωτότοκος γέγονεν, ὀρώμενος σῶματι, ἐκ σοῦ Θεομητορ, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καταβασία. Σπλάγγων Ἰωνᾶν.
Καί· Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις.

Σημείωσις· Ἰστέον, ὅτι, μετὰ τὴν **Σ'** ᾠδὴν ἀναγινώσκονται οἱ χαιρετισμοὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀστήρ φαεινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων, φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἠμαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, λίθοις βληθέντος καὶ τελειωθέντος. (†34)

Στίχ. Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίοις λίθοις,
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Τῆς ἐορτῆς. ᾠδὴ ζ'.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

» **Οἱ** Παῖδες εὐσεβεῖα συντραφέντες, δυσσεβοῦς
» προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλήν
» οὐκ ἐπτοήθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐ-
» στῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογη-
» τὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε καὶ Ἄγγελος, Ἀνυμνήσατε βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα, Δόξα ἐκραύγαζον Θεῷ, ἐν ὑψίστοις ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία,

Χριστὸς ἔλαμψεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν· Βηθλεὲμ καταλαμβάντες δέ, σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ ζ'.

Ῥχος πλ. α'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ῥς ποικίλοις ἄνθεσι, καὶ ὠραίοις Στέφανε, τοῖς λίθοις κοσμούμενος, σαυτὸν προσεμήνοχας, Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ, μελωδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ῥς ἀκαταγώνιστος, ἡ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, πορθοῦντος τὸ πρότερον, Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, προσάγοντός τε ἔθνη, τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες, φονικῶς οἱ ἄνομοι, ὡς θῆρες ἀρπάσαντες, ἀνήρουν τὸν Στέφανον, ἐνθέως μελωδοῦντα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐπαρθεῖς τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ Στέφανε, ἀρρήτως τεθέασαι, Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, κραυγάζων τῇ Τριάδι· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔτερος. Ὡδὴ ζ'.

Ῥχος πλ. δ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ῥοὴ τῶν αἱμάτων σου, τὰς οὐρανίους πύλας ἠνέωξε, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην, παρεστηκότα καὶ προτεινόμενον, σοὶ τοὺς στεφάνους ὑπέδειξε κράζοντι· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥς θῆρες ἀρπάσαντες, οἱ θεοκτόνοι τὸν θεοφάντορα, μαιφόνους παλάμαις, τοῦτον ἀνήρουν ὑπερευχόμενον, τῶν ἀναιρούντων συντόνως καὶ ψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως διήλεγξας, τοὺς παρανόμους ὁ ἐννομώτατος, μιμητὴς τοῦ Σωτῆρος, καὶ θεομάχους τούτους ἀπέδειξας, ὑφ' ὧν τοῖς λίθοις βαλλόμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, ἀπειρογάμως Ἀγνὴν γεγέννηκας τὸν πρὶν ἄσαρκον Λόγον, σαρκὸς προσλήψει Παρθένε τέτοκας· ᾧ μελωδοῦμεν συμφώνως κραυγάζοντες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οἱ παῖδες εὐσεβεία.

Καί· Τῷ παντάνακτος, ἐξεφαύλισαν πόθῳ.

Τῆς ἐορτῆς. Ὡδὴ η'.

Ῥχος α'. Ὁ εἰρμός.

» **Θ**αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε
» κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὐς ἐδέξατο φλέγει νέους,
» ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἦν ὑπέδου
» νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖ-

» τω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω,
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔλκει Βαβυλῶνος ἡ Θυγάτηρ παῖδας, δορυκτῆτους Δαυὶδ ἐκ Σιών· ἐν αὐτῇ, δωροφόρους πέμπει δέ, Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυὶδ θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών. Βαβυλῶνος λύει δέ, πλάνην πᾶσαν καὶ μουσικῶν, ἀρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλῶν τῆς Βασιλίδος Σιών, καὶ δορυκτῆτον ὄλβον ἐδέξατο· θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιών δὲ ταύτης, καὶ βασιλεῖς σὺν ἀστέρι ὀδηγῶ, ἀστροπολοῦντας ἔλκει· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ η΄.
Ἦχος πλ. α΄. Σοὶ τῶ παντουργῶ.

Δεῦτε νοητῶς, τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ, λαμπόμενοι μέλψωμεν, τῶ σαρκωθέντι Θεῶ· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠφθη σοι Χριστὸς ἐν τῇ Πατρῴᾳ δόξῃ, τῶν ἄθλων μηνύων σοι, σαφῶς τὰ ἔπαθλα· ὅθεν ἐβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ τῆς παρανόμου πλάνης, ἀθλήσεως στέφανος, ἐπλάκη Στέφανε· ὅθεν ἐβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπλεξεν ἡμῖν ὁ τοῦ Δεσπότητος τόκος, χορείαν ἢ μνήμη τε, τοῦ Πρωτομάρτυρος· ὅθεν ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν θεανδρικῶς τῶ λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄτερος. Ὡδὴ η΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὑπερφυεῖ λαμπόμενος, φωταυγία πανάριστε, καὶ τὴν τοῦ προσώπου σου μορφήν ἰσάγγελον, ἐδείκνυς τῆς χάριτος, διαδοθείσης Στέφανε, τῆς ἐν τῇ ψυχῇ σου, κεκρυμμένης πλουσίως· ἐντεῦθεν ἀνεβόας· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανηφόρε Στέφανε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, ῥανῖσιν αἱμάτων σου, πρὸς γὰρ τὴν σὴν ἀντίληψιν, καὶ τὴν συμπαθῆ καὶ χριστομίμητον γνώμην, προσφεύγων ἀνακράζω· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τῶν χαρίτων ἔνδοξε, σοὶ ὁμώνυμον στέφανον, τῆ σῆ σεβασμία κορυφῆ ἐπέθηκε, Κριτῆς ὁ ἀδέκαστος, ὄν εὐσεβῶς ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Θεόν, καὶ Βασιλέα τῶν ὅλων, βοῶν ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ Κτίστου σου, ἐναπέθου τὸ πνεῦμά σου· αἱ τῶν Οὐρανῶν γὰρ στρατιαὶ συνόμιλον, ἐδέξαντο χαίρουσαι, τὸν πρὶν ἐν γῆ ἰσάγγελον, νῦν δὲ ταῖς αὐτῶν, συντεταγμένος χορείαις, βοᾷς ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζων τὰ πέρατα, θεογνωσίας χάριτι, ᾧ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος.

Καί: Μήτηρ ἀφλέκτως, εἰκονίζουσι Κόρης.

Ῥδὴ θ'.

Μεγαλυνάρια, ψαλλόμενα ἐν τῇ Ῥδῇ ταύτῃ. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν,
καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου,
Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ,
τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων,
Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Ἀστέρος,
τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες, ἦλθον προσκυνῆσαι,
Χριστὸν τὸν γεννηθέντα, ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**υστήριον ξένον, ὀρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν
» τὸ σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθέ-
» νον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρη-
» τος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον, ὀρῶντες οἱ Μάγοι, ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, οὐρανοῦ ὑπερλάμποντος, Χριστὸν Βασιλέα ἐτεκμήραντο, ἐν γῆ γεννηθέντα Βηθλεέμ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νηγενές, Μάγων λεγόντων, παιδίον Ἄναξ, οὗ ἄστηρ ἐφάνη, ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἤκομεν· μανεῖς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, Χριστὸν ἀνελεῖν, ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἡκρίβωσε χρόνον, Ἡρώδης ἀστέρος, οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεέμ, προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· ὑφ' οὗ πρὸς Πατρίδα ὀδηγοῦμενοι, δεινὸν παιδοκτόνον, ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὡδὴ θ'.

Ἦχος πλ. α'. Ἡσαΐα χόρευε.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν λαμπρὸν φωστῆρα
τὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Στέφανον τὸν μέγαν.

Τῶν ἐπαίνων Στέφανε, ὑπερέβης ἅπαντα θεσμόν, καὶ φέρεις κατὰ παντός, λόγου ἀψευδῶς, σὺ τὰ νικητήρια· ἀδυνατεῖ, βρότειος γὰρ νοῦς, πλέξασθαι στέφανον, ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σταδίῳ,
λαμπρὸν ἀναφανέντα, ὡς Ἄγγελον Κυρίου.

ᾠ τῆς μακαρίας σου, ἧς ἐφθέγξω, Στέφανε φωνῆς! Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς Δέσποτα βοῶν, Χριστὲ τὸ ἀγνόημα· ἀλλ' ὡς Θεὸς καὶ Δημιουργός, δέξαι τὸ πνεῦμά μου, ὡσπερ θῦμα εὐωδέστατον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἄγρυπνον προστάτην,
καὶ ἡμῶν φρουρόν τε τὸν Στέφανον τὸν θεῖον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον, ἀνεδύσω τὸ νικητικόν, ἐκ παντοκρατορικῆς, στέφος δεξιᾶς· καὶ νῦν παμμακάριστε, παρεστηκώς, τῷ Παμβασιλεῖ, δόξη καὶ χάριτι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἀγνὴν Παρθένον, καὶ μόνην Θεοτόκον,
τὴν γεννησαμένην Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Χρονικῆς ὑπάρξεως, ἐκ Παρθένου εἴληφεν ἀρχήν, σαρκὶ ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἄχρονος Υἱός· διὸ ἀναιρούμενος, ὁ μιμητής, Στέφανος Χριστοῦ, νῦν ἐκκληρώσατο, ἀπαρχὴν τῆς αἰδίου ζωῆς.

Ἔτερος. Ὡδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν λαμπρὸν φωστῆρα
τὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Στέφανον τὸν μέγαν.

Ἀθλήσεως μαρτύρων ἡ ἀπαρχή, ὁ λαμπρῶς ὑποδείξας τοῖς Μάρτυσι, τὴν ἀπλανῆ, τρίβον ὀδηγούσαν εἰς οὐρανοῦς, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, πά-

ντας προσκαλεῖται πνευματικῶς, πρὸς θεῖαν εὐφροσύνην, φωτὸς πρὸς μετουσίαν, καὶ κοινωνίαν ἀγιότητος.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σταδίῳ,
λαμπρὸν ἀναφανέντα, ὡς Ἄγγελον Κυρίου.

Νευρούμενος ἀγάπῃ τῆ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν τούτου ζηλώσας πραότητα,
καὶ τὴν φωνήν, ἔλεγες· Μὴ στήσης τοῖς φονευταῖς, τὴν ἀμαρτίαν
Κύριε· δέξαι δὲ τὸ πνεῦμά μου ἀγαθέ, καὶ θείας βασιλείας, τρυφήσαι τῆς
ἀφράστου, τῆς παρὰ σοῦ με καταξίωσον.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἄγρυπνον προστάτην,
καὶ ἡμῶν φρουρὸν τε τὸν Στέφανον τὸν θεῖον.

Ῥαῖος καὶ τὸ εἶδος ἀγγελικόν, καὶ σοφίας καὶ πίστεως ἔμπλεως, καὶ
θεϊκῆς αἴγλης ἀποστίλβων μαρμαρυγᾶς, καὶ θεηγόρω στόματι,
θεορρήμσύνης ὡς ποταμός, ἐνθέως ῥητορεύων, τῆς ἄνω κληρουχίας, θεο-
μακάριστε τετύχηκας.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου,
καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Στεφάνω τῶν χαρίτων στεφανωθείς καὶ χορείαις μαρτύρων κυκλοούμενος,
καὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ἀγωνοθέτῃ παρεστηκῶς, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν
ἐπιτελούντων εἰλικρινῶς, τὴν ὄντως φωτοφόρον, πανήγυριν σου μάκαρ,
καὶ τῶν κινδύνων ἀπολύτρωσαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην,
ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὡς πάντων προστασία χριστιανῶν, Θεομήτορ Παρθένε πανάμωμε, ὡς συ-
μπαθῆς, λύτρωσαι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, τοὺς θλιβομένους δούλους
σου, καὶ ὀδυνωμένους ταῖς χαλεπαῖς, πταισμάτων ἀλγηδόσι, καὶ πόνοις τῶν
μαστίγων, ἀλγεινομένους περιποίησαι.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Καί· Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβω.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῦ θείου πρωτομάρτυρος, πανενδόξου Στεφάνου, φαιδρῶς πανηγυρίσω-
μεν, τὴν πανεόρτον μνήμην· τῶν γὰρ ἀνόμων Ἑβραίων τὴν μανίαν ἐλέγξας,
λίθων βολαῖς ὡς πάνσοφος, ἀνηρέθη Χριστῷ δέ, στεφανηφόρων, ὡς αὐτοῦ
Ἀπόστολος νῦν παρέστη, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἄτερον, ὁμοιον.

Ὁ πλήρης θείας χάριτος, καὶ δυνάμεως ὄντως, τερατουργῶν διήλεγχε, θεο-
κτόνων τὰ στίφη, διακενῆς μελετῶντα· ὑψηγόρω δὲ γλώττη, θεολογῶν ὁ

Στέφανος, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, τὸν Ἰησοῦν, καθορῶ νῦν ἔφησεν ἐστηκότα· πρὸς ὃν λιθολευστούμενος, στεφηφόρος ἀνήλθεν.

Τῆς ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, συναΐδιος Λόγος, καὶ συμφυῆς καὶ σύνθρονος, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀριδῆλως κηρύξας, ὑπὸ χειρῶν, μαιφόνων χαιρῶν λιθολευστεῖται, καὶ στεφηφόρος ἀνεισι, πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους δ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στέφανε μαρτύρων πρώταθλε, τῶν διακόνων κρηπίς· Ἀποστόλων ἐκλόγιον, τοὺς λαμπρῶς τελοῦντάς σου, τὴν φωσφόρον πανήγυριν· φωτὶ ἀπλέτῳ, μάρτυς καταύγασον, τῆς ἀμαρτίας, λύων σκοτόμαιναν, χάριν καὶ ἔλεος, χορηγῶν τοῖς δούλοις σου, καὶ πρὸς ζωὴν, τὴν διαιωνίζουσαν, καθοδηγῶν σαῖς λιταῖς.

Στέφανον χαρίτων σῆ κορυφῆ, Στέφανε μάρτυς Χριστοῦ, ὁμονύμως δεξάμενος καὶ κλοιὸν ὡς χρύσειον, ἀρετὰς περιθέμενος, τῷ σῷ τραχήλῳ, σοφίας γέγονας, τῆς ὑπερσόφου, κατοικητήριον, ἦν περ ἐτίμησας περιποιησάμενος φίλην σαυτῷ, δι΄ ἧς καὶ τετίμησαι, δόξη καὶ χάριτι.

Στέφανος τῷ ὄντι τίμιος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ προσηνέχθης Ἀπόστολε, τοῖς ἐκ λίθων στίγμασι, λογικὸς καὶ πολῦτιμος, ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, κατεστεμμένος, δόξη καὶ χάριτι, Στέφανε τίμιε, τῶν μαρτύρων πρώταθλε, τὸ γλυκερὸν πρᾶγμα καὶ ὄνομα, μνήσθητι πάντων ἡμῶν.

Στέφανον θαυμάτων εὗρέ σε, πᾶσα ἡ φύσις βροτῶν, τὸν φερόνυμον Στέφανον· ἀσθενεῖς ῥωννύεις γάρ, ἐπαφῆ τῶν λειψάνων σου καὶ ἀποστρέφεις θανάτου νέκρωσιν καὶ πάθη λύεις, διώκεις δαίμονας· ὃ ποία χάρις σοι, ἐκ Θεοῦ δεδώρηται, ὅτι αὐτός, πρώταθλε πανεύφημε, παθῶν ἐδείχθης Χριστοῦ.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Κυπριανῷ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητῆς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων, Ἰουδαίων κατήργησας· πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, τὸν ἀληθῆ, μηνύοντες Ποιμένα, τὸν καθημένον ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, νηπίου μορφῆν δι΄ ἡμᾶς ἀνειληφότα· Κύριε δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου, ἡ γ' ᾠδὴ ἐκ τοῦ α' κανόνος καὶ ἡ στ' ᾠδὴ ἐκ τοῦ β' κανόνος.

Ἀπόστολος. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων (στ' 8-15, ζ' 1-5, 47-60).
(Ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν Πράξεων).

Προκείμενον. ᾠδὴ δ' (Ψαλμὸς 117).

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκινήσαν τε τὸν λαὸν καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἔστησαν τε μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ πάυεται ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρρᾶν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἄν σοι δείξω». Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρρᾶν. Κάκειθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετόπισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἄλλ' οὐχ ὁ ὑψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετε μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;». Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς ἀεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς

προκαταγγείλαντας περί τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οὗ νῦν ὑμεῖς προδότεαι καὶ φονεῖς γεγένησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ’ αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράζαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ’ αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεοὶ δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς πη').

Στίχ. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστὶν ἐπὶ πάντα τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κα' 33-42).

(Ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς ΙΓ' ἑβδομάδος τοῦ Ματθαίου).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκε καὶ ὠρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτόν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Πρῶτος διακόνων ἀναδειχθείς, πρῶτος τοῦ δεσπότη, ἐχρημάτισας μιμη- τῆς·
ὄθεν ἀθλοφόρε, πρωτεῦον πρωτομάρτυς, τύπος αὐτοῖς ἐγένου, πρώτα- θλε
Στέφανε.
